AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 93r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ordo gestabat qua possent conte
peiari nullo societatis secundum non i
seipsis si in dno gloriari. ut inte
rent cui illis hoc gaudium de quo
dr. inte in gaudium dni tui. ubi eit
perfecta principatio immutabi
lis boni. aug modo uelut arra
quedam per fidem tenet. ut secundum hac
gram viuamus magnitudo deo non nbi
viuimus. Pmde quod sequit non
mussinne uenimus et reliqui omnes
dicentes. dne dne aperi nobis. non dic
tum est eas emisse oleum et sic uenisse.
neque enim ita erat unde si miam sero
quesisse. cum ita tpus iudicandi esset
et prbos a reprbis separandi. Rec
te ait illis respndet. amen dico vob
nescio vos. ille qpe hoc dicit quem non
latet quicquid aliquit. Et nescio
vos michil est aliud quam ne sciat me
qui de vobis potius eligitis confide
quam de me. Cui enim qui nos cognosciat
deus cognitionem sui nobis prstat.
ut p hoc intelligamus ne hoc quidem
nobis esse tribuendum qui nos sumus
deum. sed ad quoque scientiam illius
mice tribuamus. Non cui quid loco
aptius dicit nunc aut cognoscites
deum. cui respondit et ait. primo cognoscite
ti a deo. quid aliud voluit intelligi
nisi qui eos ipse fecit cognitores
suos. Nemo aut cognoscat
deum. nisi qui intelligit illud esse
summum atque immutabile bonum
aug principatione fit bonum. Qd
in huius psalmi conclusione positum est
annuciabit iustitiam eius populo qui
nascetur quem fecit dns. inde est et
illud quod in alio psalmo legitur. ipse
fecit nos et non ipsi nos. Hoc enim non
ad eam nam qua homines sumus aug
natura idem ipse cator est qui celi et ter
re et siderum omnium aiancium. si ad
illud potius referendum est quod aptius
aut. ipsius enim sumus figmentum cuti
mi ppo thu in operibus bonis que p
paauit deus ut in illis ambulemus.
Arbitror tibi satis quoque tuas so
lutas esse quones dum in ista mea
uelutti sexta immoratur. quam in
Prosui de gratia testamenti nouti
Dtri quam ubium caro factum est. id
est qui dei filius erat homo factus est.
nam suscipiendo nrum non amittendo
suum. per quod et nos participibus
eius ptis daret ut eamus homines
filii dei fiemus principatione iom
mutabilis boni melius commu
tati non ad temporalem felicitatem si ad
vite eterne que sola beata est ado
ptionem. Non placuit eam pro
phetiam psalmum parere. aug primum
usum in passione commemoratu.
ondens quomodo nos deus delinquat
et quo alio modo non recedat a nbi
ad bona eterna nos colligens. tem
poralia vo aliqui utilitere tribuens
et aliqui utilitere subtrahens ut
eas non habere discamus. ne contem
ptu luce interiore que ad nouam p
tinet vitam. Dni eam psalmum
ipse p susceptione matutina tanqm
p luce nouam nom accepit ne in
exteris tenebis libenter habitemus
Dni in exteriores mittunt quos ex istis
exteris non se ad interiora conuertunt.